

JE TADY NĚKDO S NÁMI?

Určitě jste postřehli, že se v posledních letech začala všude na internetu objevovat strašidelná videa, v nichž se nejrůznější skupiny lovců duchů vydávají na honbu přízraků s cílem získat materiál, který na sociálních sítích nashbírá co nejvíce lajků. Člověku, který má k posmrtnému životu úctu a respekt, kolikrát při sledování takových videí vstávají hrůzou vlasy na hlavě.

Nikoliv však proto, že se před kamerou občas mihne nějaký záhadný stín, nebo je slyšet hlas, který podle všeho nepatří nikomu z přítomných lovců senzací. Důvodem je očividná neúcta k mrtvým a nedostatek pokory, kterou ani nemají někteří samozvaní lovci duchů potřebu zastírat. Například obcházejí hřbitov a volají: »Tak kde jsi? Jestli seš tady, dej mi o sobě vědět. Třeba mě zatahej

ZÁHADY ŽIVOTA *Paní Veroniko, považujete se také za lovce duchů?*

Svým způsobem ano, ale nerada se řadím do této »škatulky«. Víte, pro hodně lidí je to fajn zábava a koníček, ale je dost smutné, kam až to v posledních letech došlo. Tvorba a zveřejňování takových senzacechtivých videí v konečném důsledku vede jen k tomu, že velká část sledujících přestala věřit, že by takové jevy mohly být autentické. A já se tomu ani nedivím. Kdykoliv tvůrci těchto videí zaznamenají na přístrojích jakýkoliv výkyv, či zvuk, téměř bez nejmenších pochyb prohlašují: „To je duch! Máme jasný důkaz, že je tady teď s námi!“ Ale to je velká chyba.

ZÁHADY ŽIVOTA *Jak tedy pracujete vy?*

Také provádíme průzkum s kamerami, fotoaparáty, diktafony, spiritboxem a dalšími přístroji na zajímavých a poslední dobou hlavně historicky významných místech. Ale jsou to pro nás jen nástroje k zachycení něčeho, co nedokážeme zaznamenat prostřednictvím vlastních smyslů. Také nám slouží k tomu, abychom si jakékoliv anomální jevy mohli kdykoliv znovu přehrát a podrobit je důkladné technické analýze. Každopádně platí, že pokud bychom shrnuli na společnou hromadu veškerou práci všech lidí, kteří se po celém světě paranormálními jevy zabývají důkladně, museli bychom dojít ke zcela upřímnému a jednoznačnému závěru. A tím je, že přestože společně tvrdíme, že se nám už pomocí přístrojů podařilo mnohokrát »duchy« zaznamenat, doteď nemáme v ruce jediný hmatatelný důkaz objasňující, na jakém principu »posmrtný život« funguje.

ZÁHADY ŽIVOTA *Spíše bych řekla, že neexistuje metoda, na níž bychom se shodli, že tyto jevy technicky dokáže zaznamenat. A nedá se oklamat. V souvislosti se skupinami, které lační po senzačních »duchařských« odhaleních, mě osobně nejvíc odrazuje to, že výsledek pátrání je už předem jasný.*

za vlasy! Vezmi si moji energii, pokud ji nemáš, a ukaž se!« I taková videa už jsem viděla a nebylo mi z toho dobře na duši. Proto si velmi vážím vyšetřovatelů paranormálních jevů, a v naší zemi jich je jako šafránu, kteří svou práci dělají profesionálně.

Jejich cílem nejsou senzační videa ani lajky na sociálních sítích, ale něco úplně jiného. Ať už je to hmata-

Souhlasím. Pokud za počty shlédnutí dostáváte peníze, pak je jasné, že se s duchem, skutečným, nebo vymyšleným, nejspíš budete chtít »spojit« za každou cenu. Sledující zkratka musíte udržovat v neustálém napětí a je to pak více divadlo pro diváky než seriózní bádání. A to je právě ten rozdíl mezi těmito skupinami a námi, mnohem skeptičtějšími badateli, kteří nejsou ve veřejném prostoru téměř vidět. Zároveň mám pocit, že je nás čím dál méně, koho ještě vůbec zajímají ověřitelné důkazy, že něco takového jako duchové

telná pomoc lidem, kteří ji v souvislosti s paranormálními jevy potřebují, nebo badatelé provádějící solidní a nestranný výzkum nadpřirozených jevů.

Mezi ně patří i *Veronika Taclík Horáková* z Náchoda, která se tímto výzkumem zabývá již řadu let a před jedenácti lety založila Sdružení pro výzkum paranormálních jevů. Rádi bychom vám ji představili.

Za ta léta již máme nashromážděna obrovská kvanta materiálů, neověřitelně zajímavé zvukové záznamy i videa. Nemám nejmenších pochyb, že tyto jevy skutečně existují. Problém je v tom, že je nedokážeme se stoprocentní jistotou definovat. Stále neumíme říci, zda tajemné hlasy a zvláštní jevy skutečně přicházejí ze záhrobí od zemřelých, kteří stále disponují svým vědomím.

Nabízejí se i jiné možnosti. Mohlo by se jednat i o časové smyčky, prolínání současnosti s minulostí. O jakési ozvy

Jedná se o místa s bohatou historií, odehrála se na nich velká spousta situací a vázalo se k nim mnoho emocí.

a posmrtný život skutečně existuje. Mluví o pochopení hlubší podstaty těchto jevů, nikoliv jen o jejich pouhém zaznamenání.

ZÁHADY ŽIVOTA *Takže se vám už podařilo natočit nebo nahrát něco, co by veřejnosti takřkajíc vyrazilo dech?*

HLEDÁTE KONTAKT?

**VERONIKA
TACLÍK HORÁKOVÁ**
Sdružení pro výzkum
paranormálních jevů
www.posmrtnyzyvot.net

z dávné doby, které se v prostoru přehrávají jako na starém magnetofonu. Možná zaznamenáváme paralelní světy na jiných frekvenčních úrovních, o jejichž existenci otevřeně hovoří i teoretičtí fyzikové. A tak bych mohla pokračovat.

ZÁHADY ŽIVOTA *Při svém bádání se hodně zaměřujete na historické památky. Proč?*

Jedná se o místa s bohatou historií, odehrála se na nich velká spousta situací a vázalo se k nim mnoho emocí. A z toho usuzuji – a dle průzkumů to tak skutečně je – že je zde větší pravděpodobnost, že se nám tam podaří něco zajímavého nahrát nebo natočit, než kdybychom se o to samé pokoušeli třeba v lese nebo v novostavbě. A přitom už právě tato skutečnost je velice zvláštní. Všeobecně se předpokládá, že duchové jsou všude kolem nás, že se mohou přemísťovat atd. Proč by tedy po smrti chtěl někdo dalších třeba pět set let zůstat pořád na jednom místě? Proč prostě duše zemřelého neodejde jinam, na

Pokračování na str. 8 - 9 »

krásnější místo, nebo na »druhý břeh«? Zde určitě mnozí ihned namítnou, že duše může zůstat k určitému místu připoutána, ale proč tolik let? A proč jen některé duše? Naše sdružení se touto otázkou zabývá už mnoho let a čím více materiálů z terénu získáváme, tím je zřetelnější, že není příliš pravděpodobné, že jde na těchto místech o »uvězněné« duše zemřelých.

ZÁHADY ŽIVOTA A vaše hypotéza?

Spíše se kloníme k teorii, že na starých a historických místech zaznamenáváme z větší části jakési zvukové záznamy dávných dob. Příčinou mohou být časoprostorové smyčky, které způsobují prolínání minulosti a současnosti. A možná se všechno děje současně – na stejném místě, ale v různých časech. Kdo ví.

ZÁHADY ŽIVOTA Vyprávějte mi o nějakém případě z vaší praxe, který by mohl tuto vaši teorii podporovat.

Byli jsme v jedné opuštěné historické budově, která kdysi fungovala

jako dětský psychiatrický ústav. Více než padesát let zde byly umístovány postižené děti a ponurost tohoto místa je až strašidelná. Podařilo se nám zde získat několik fascinujících zvukových záznamů, ale když jsme je analyzovali, nic nepoukazovalo na to, že by se s námi někdo snažil komunikovat. Spíše to vypadalo, že se nám podařilo nahrát krátké zvukové úseky, které se staly v minulosti.

ZÁHADY ŽIVOTA Mohla byste být trochu konkrétnější?

Samozřejmě. Za příklad vyberu zvukovou nahrávku, kterou jsme nikdo z nás, kdo jsme tam byli, nedokázali pochopit. To, o čem tady mluvím, případně mohu i dokázat, protože všechno nahráváme ve stejném čase na více různých zařízeních. Je to proto, abychom mohli zpětně vše dostatečně analyzovat a případně vyloučit například to, že případně nevysvětlitelné nahrávky způsobilo například projíždějící auto. Z různých míst nás proto snímají stativové kamery

a klasické máme v ruce i my, aby nám nic neuniklo. A co tak zajímavého jsme nahráli? Byli jsme zrovna ve společenské místnosti bývalého psychiatrického ústavu a zaznamenali jsme tam podivný, ale naprosto rozpoznatelný zvuk. Bylo to, jako když někdo v rukou míchá hrací kostky. A pak se ozval hlas chlapce, zřejmě postiženého: „Pod, pod, pod, pod, pod!“ A vzápětí zaznělo jasné hození kostek na stůl.

ZÁHADY ŽIVOTA To je opravdu zajímavé, jak si to vysvětlujete?

Toto je přesně ten moment, kdy si nutně musíme přiznat, že je vysoce nepravděpodobné, aby se jednalo o spontánní projev jakéhokoliv ducha. Proč by hrál tak dlouho po smrti v kostky a pořád se u toho tolik bavil? Naopak se zde nabízí možnost, že jde o »energetický otisk« jakési situace, která kdysi v dotyčném vyvolala spoustu silných emocí. Za tím, že byl zvuk autentický, si naprosto stojíme. Vyloučili jsme jakékoliv pochybení z naší strany, je vidět na kamerách, že nám nic nespadlo, ani že jsme v tu chvíli kostkami ani ničím podobným nevrhali my. A ještě je tady ten chlapecký hlas – ve společenské místnosti jsme byly jen ženské osazenstvo. Zajímavé je i to, že za celou dobu, kdy jsme v té staré budově natáčeli, jsme se nesetkali s aktivní interakcí a reakcí na naši přítomnost. Nikdo se s námi nesnažil komunikovat v reálném čase.

ZÁHADY ŽIVOTA Zajímalo by mě, zda se na místech, kde vyšetřujete, s entitami snažíte nějakým způsobem aktivně spojit. Děláte to vůbec?

... pak se ozval hlas chlapce, zřejmě postiženého: »Pod, pod, pod, pod, pod!« a vzápětí zaznělo hození kostek...

Když přicházíme, každý z nás k nim začne promlouvat. Pozdravíme a dáme jasně najevo, že nikomu nechceme ublížit a přicházíme v účtě. Pouze procházíme a ptáme se nahlas, zda je tam někdo s námi, nebo zda s námi může navázat kontakt. Nijak neprovokujeme ani nevyvoláváme. Nosíme sebou většinou i nějaký předmět, který by mohl souviset s místem, ve kterém se zrovna nacházíme a upoutat případnou pozornost.

ZÁHADY ŽIVOTA *Co by to mohlo být?*

Pokud jdeme například někam, kde by mohly být duchové děti, položíme doprostřed místnosti balónek, nebo jinou hračku. Pokud by tam duše nějakého dítěte byla, je logický předpoklad, že by ji předmět zaujal. Pokud slyšíme nebo vidíme jakoukoli interakci na přístrojích, či samotném předmětu, komunikaci prohlubujeme a ptáme se dál. Nesnažíme se ale o žádné senzace.

ZÁHADY ŽIVOTA *Odvádíte duše zemřelých? Dokážete jim pomoci v případě, že by vás o to někdo požádal?*

Já s tím mám problém. Jak bych mohla odvést jakoukoliv duši, když si ani nejsem jistá, jestli tam nějaká duše je? A o jakou duši se jedná? A odvést kam? Na jaké místo? Kde je? A pokud je v jiném rozměru, na jakých frekvencích rezonuje?

Všichni vždy říkají odvést za světlem, ale zde je opět otázka za jakým světlem? Kdo a kdy zavedl tento pojem a na jakém základu? Vždyť přeci ne všichni přeživší mluví o světle, když nahlíží na tzv. druhý břeh...

ZÁHADY ŽIVOTA *Ale drtivá většina ano, to zase musíme uznat. Stalo se vám někdy něco tak zvláštního, že jediným možným vysvětlením bylo, že jste »naražili« na duchy?*

Nikdy není jen jediné možné vysvětlení a to je ten problém. Ale ano, občas se dostaneme do situace, která nám vyrazí dech. Například nás pozvali majitelé jednoho penzionu, velmi milí lidé, kteří uvítali to, že nelovíme senzace a jméno jejich penzionu se nikde neobjeví. Nechtěli žádnou reklamu, toužili jen po tom, aby někdo provedl seriózní vyšetřování. V čem byl problém? Ve dvou apartmánech neustále docházelo k tomu, že v místnostech někdo vypínal radiátory, docházelo přímo k otáčení hlavic.

Pokud jsou duchové energií a je to možné, tak kde berou sílu na to, aby otočili například hlavicí u radiátoru?

ZÁHADY ŽIVOTA *To zní jako dobrý vtíp.*

Jenže majitelům to v zimě dost komplikovalo provoz. Jedná se o penzion, kde není žádná recepce ani obsluha. Vše je bezkontaktní, zaplatíte si ubytování, dostanete kód ke dveřím a vše funguje pouze prostřednictvím schránek. A docházelo k tomu, že uklízečka udělala svou práci, překontrolovala radiátory a když třeba za dva dny přijeli hosté, měli v apartmánu strašlivou zimu a samozřejmě si stěžovali. Zajímavé je, že se to dělo pořád jen v těch samých dvou apartmánech, v ostatních ne.

ZÁHADY ŽIVOTA *A byli si majitelé jistí, že uklízečka na to jen nezapomínala?*

Úplně stejně jsme samozřejmě reagovali také. Nelíbila se mi představa, že bychom jeli takovou dálku kvůli zapomenutlivé uklízečce. Jenže oni nám to okamžitě vyvrátili a tvrdili, že se to děje i přes veškeré kontroly topení. Přijeli jsme na místo a přísně dbali na

musel otočit hlavice! Zkrátka a dobře, »něco« existuje, je to tady s námi, ale ještě nikdo nenašel spolehlivý způsob, jak to správně pojmenovat. Dokud to neuděláme, budou nás brát skeptici a vědci na lehkou váhu a budeme stále terčem posměchu.

ZÁHADY ŽIVOTA *Nejlepší možné pojmenování, které zatím máme, je »energie«.*

Ovšem také platí, že žádná energie nevznikne jen tak, z ničeho. Také nikdy nezaniká, může pouze změnit formu. Takže pokud jsou duchové energií, a je to možné, tak kde berou sílu na to, aby otočili například hlavicí u radiátoru, jestli se jim zamane? A napadají mě stovky, ne-li tisíce dalších otázek, na které nikdo zatím nemá odpovědi, jež by zahrnovaly i nevratné důkazy pro taková tvrzení. Proto jsem v tomto směru velice opatrná, když mám pro jevy, které zkoumáme, najít pojmenování a vysvětlovat, jak přesně fungují.

ZÁHADY ŽIVOTA *Hodně senzitivců se shoduje v tom, že entity ke svým projevům používají energii živých lidí, hlavně když se bojí, nebo projevují jiné silné emoce. Případně je přitahují místa, kde je hodně spodní vody, což způsobuje silné vlnění elektromagnetického pole atp.*

Může tomu tak být, proč ne? Já souhlasím se všemi, kdo upozorňují na to, že se s něčím zcela neznámým za určitých okolností setkáváme. Ale z vědeckého hlediska zatím nikdo nedokázal takový

typ energie přímo definovat. A nemůže být kvalitativně stejná jako energie, kterou již známe, protože pak by byla přístroji jasně změřitelná. Vždyť i lidské tělo má určitou frekvenci – a tak bych mohla pokračovat a velmi rychle se do toho všeho zamotat. Jde především o to, že ať už jsou naše hypotézy jakékoliv, nesmíme zapomínat na fyzikální zákony ani přírodní jevy.

to, aby se nikdo, kdo se vyšetřování účastnil, od nás nevzdaloval. Chtěli jsme mít radiátory (a hlavně všechny přítomné lidi) pod kontrolou. V té době tam nebyli žádní hosté, pouze majitel objektu. Postupně jsme prohlédli každou místnost, včetně koupelen, zapnuli každé topení a také jsme v apartmánech nainstalovali kamery. Pak jsme si šli s majitelem popovídat. Když jsme se asi po hodině vrátili, byly dva radiátory v apartmánu opět vypnuté. Někdo

Pokračování na str. 10 - 11

ZÁHADY ŽIVOTA Lidí, kteří zažili »něco« mezi nebem a zemí, je nepočítaně a je smutné, že tyto záhadné jevy většinový vědecký svět naprosto odmítá bez nejmenšího zájmu o bližší zkoumání.

Kdybyste někomu ještě před pár stáletími vyprávěla o elektřině, tak si lidé nejspíš poklepou na hlavu a měla byste velké štěstí, kdyby vás za vaše kacířské myšlenky neupálili. Nezbyvá nám než se smířit s tím, že svět v tomto ohledu teprve na nové objevy čeká. Sice už víme, jak vzniká světlo i zvuk, ale zatím neznáme způsob, jakým by bylo možné jevy, o nichž se spolu bavíme, vysvětlit.

Pokud říkáme, že je způsobují nefyzické entity, nutně při konfrontaci s odborníky narážíme na celou řadu problémů. Například jak by mohla nefyzická entita vytvořit vibraci zvuku, nebo pohnout těžkými předměty. Uvědomuji si, že odpovědi na tyto základní otázky neznám, a proto se nedokážu postavit před sál plný lidí, ukázat jim naše videa a s naprostou jistotou říci: „Tady se nám sám od sebe začal hýbat stůl a způsobil to duch, s nímž jsme zrovna komunikovali.“ I když se takové vysvětlení nabízí, nejsem schopna to na 100 % prokázat. A co víc, čím déle se touto problematikou v praxi zabývám, tím více vyplývá na povrch, že záhadné hlasy a zvuky, které nahráváme, nepatří výhradně zemřelým.

ZÁHADY ŽIVOTA Co vás k tomu vede?

Zatím si totiž neumím vysvětlit, proč se nám ještě nepodařilo se s nějakým konkrétním a specifickým »hlasem ze záhrobí« spojit víckrát. Pokud někde zůstává na jednom místě vědomí konkrétního zesnulého člověka, tak jak je možné, že s ním nelze komunikovat ráno, v poledne i večer, tedy opakovaně? Proč s nimi nedokážeme třeba přes spiritbox nebo diktafon navázat trvalejší spojení? Byli jsme například na Orlíku, kde se zdálo, že s námi komunikuje nějaká žena. Odpovídala nám přes spiritbox na otázky formou ANO - NE. Bylo jí krásně rozumět, ale po čtyřech dotazech se kontakt přerušil a už jsme její přítomnost nezaznamenali. Když se budu držet faktů, máme obrovský archiv nahrávek neznámých tajemných zvuků a hlasů, žádný z nich se nám ale zatím nepodařilo nahrát znovu v jiný den.

ZÁHADY ŽIVOTA Na to by vám lovci duchů nejspíš odpověděli, že k tomu, aby se komunikace zdařila, potřebují entity získat z vnějšího zdroje velké množství energie. To je také důvod, proč se v jejich přítomnosti kameramanům vybíjejí plně

nabité baterie atd. Jakmile duchům energie dojde, spojení se ztrácí.

Ano, i to se nám už v terénu mnohokrát stalo a souhlasím s tím, že je to jedno z možných vysvětlení. Ale jistotu, že je to z důvodu nedostatku energie, nemáme, a o to právě jde. Navíc se tím nevysvětluje, proč neumíme s konkrétním »hlasem« opět navázat spojení, přestože jsme si s sebou nabitě kamery přinesli znovu.

Stejně skeptická jsem zatím i u tzv. světelných orbů neboli světelných koulí, které se mnoha lidem už podařilo zachytit na fotoaparátech či kamerách. Jsou to duše zemřelých, nebo nějaké entity, jak tvrdí mnozí? Jenže, když se nad tím zamyslíme víc, musíme nutně dojít k závěru, že tyto jevy zaznamenáváme jen za určitých podmínek.

světla. Je přece logické, že by se to mělo podařit, pokud jsou skutečně světelné. I těmto pokusům věnujeme s kolegy hodně času. Nám totiž nestačí jen věřit. My chceme vědět a přijít všemu, čemu nerozumíme, na kloub. Ale co se orbů týče, ještě se nám nepodařilo prokázat, že by měly vlastní zdroj světla.

ZÁHADY ŽIVOTA Jak nahrávky, které na historických místech získáváte, zpracováváte a třídíte?

Ještě než odpovím, ráda bych zmínila jednu věc. Je vědecky prokázáno, že lidský mozek má schopnost si určité věci, když nemá dostatek informací, sám dokreslovat. To je fakt, s nímž je nutně počítat, a proto se ve Sdružení pro výzkum paranormálních jevů snažíme zohlednit i tento faktor. Nedávno jsem dokonce četla studii, která zkoumala výsledky práce lovců duchů, a byla tam zmíněna velmi

zajímavá myšlenka. Odborníci navrhovali, aby získané materiály vyhodnocovali lidé, kteří na místě vůbec nebyli. Dává to smysl a já s tím souhlasím. V naší skupině totiž zpracovávám a třídím všechny nahrávky já. Pokaždé, když objevím zajímavý zvuk, tak mám radost, protože v něm slyším něco smysluplného v souvislosti s tím, kde jsme byli a co jsme cítili. Ale když stejný zvuk přehrají pěti zcela nezúčastněným osobám, nestačím se divit, jak různorodých reakcí se mi dostává.

ZÁHADY ŽIVOTA Můžeme to více rozebrat?

Jeden člověk vám třeba řekne, že nic neslyší, druhému zvuk připomíná mužský hlas, který říká zřetelně »jsem tu«, a třetí věří, že jde o projíždějící auto. A to je právě ono! Je nesmírně důležité dávat tyto nahrávky k poslechu více

Odborníci navrhovali, aby získané materiály vyhodnocovali lidé, kteří na místě nebyli. Dává to smysl...

ZÁHADY ŽIVOTA Jakých?

Orby občas zachytíte, pokud máte na fotoaparátu zapnutý blesk nebo přisvítit k nočnímu vidění na kameře IR. Nabízí se však otázka, proč »světelné koule«, jak už z názvu vyplývá, nevyzařují také světlo, abychom je dokázali nafotit za absolutní tmy, bez vnějšího zdroje

lidem, aniž byste jim k tomu cokoliv říkali, a tímto způsobem je seriózně vyhodnocovat. Já to dělám a na základě shody odděluji zrna od plev. Nahrávky, v nichž každý posluchač slyší něco jiného, nepovažuji za směrodatné a ztrácí pro mne hodnotu. Pro mě jsou zajímavé pouze ty, které jsou naprosto srozumí-

Konzultovala jsem snímek i s několika profesionálními fotografi a ti nedokázali najít logické vysvětlení.

telně pro každého, dokonce i pro lidi, kteří na místě pořízení nebyli. Takových nahrávek máme sice mnohem méně, ale o to víc si jich vážím.

ZÁHADY ŽIVOTA Řeknete mi něco konkrétnějšího o nějaké z nich.

Získali jsme jednu např. na Novém zámku u Lanškrouna, kde je i rozsáhlé podzemí. Pokud se tam vydáte, určitě nebudete litovat, protože zdejší paní kastelánka je velice milá paní. Sama nám vyprávěla, že tam k určitým paranormálním jevům dochází. V zámeckém sklepení vznikla mimořádně důležitá nahrávka, kterou tam ve stejném čase zachytily tři naše různé přístroje, ale v odlišné intenzitě.

ZÁHADY ŽIVOTA Proč je to tak důležité?

Protože se tím vylučuje předpoklad skeptiků, že to, co na diktafon lovcí duchů občas zachycují, jsou radiové vlny, telefonní hovory apod. S tím bychom mohli souhlasit, ale je menší pravděpodobnost, že by se to stalo v jeden moment na třech různých zařízeních současně. Jednu kameru jsem měla právě v ruce, diktafon ležel na stole asi tři metry ode mě, a další kameru držela kolegyně, která stála asi metr opodál. Zrovna jsme se v podzemí bavili o tom, že jsme tam zatím nic zajímavého nezaznamenali.

Nahlas jsme debatovali, jací duchové by tady mohli být, pokud vůbec nějakí. Uvažovali jsme nad tím, že by mohli mluvit spíše německy, vzhledem k dřívější historii místa. A kolega se toho chytil a nahlas se zeptal: „Umíte někdo německy?“ Když se nic nedělo, naše konverzace plynule pokračovala. Ale jak se později ukázalo, něco se v ten moment stalo.

Všechny přístroje zachytily nejen kolegovo otázku, ale také okamžitou, uchem neslyšitelnou, odpověď. Byla v němčině a zněla takto: „Ja, bitte.“ V překladu „Ano, prosím.“ Hlas byl vyloženě mužský a měl přísnou dikci. Kdybych měla tipovat, přiřadila bych ji nějakému německému vojákov. Ale to samozřejmě jen hádám.

ZÁHADY ŽIVOTA To je opravdu zajímavé. Co byste mi k tomu ještě řekla?

Nejvíce byl tento jasně zřetelný zvuk slyšet u mě, na přístroji, který jsem držela v ruce já. Kamera mé kolegyně jej zachytila s menší intenzitou a na diktafonu zněl už slabě. V tomto konkrétním případě by se dalo říci, a celkem logicky, že se nám podařilo nahrát někoho, kdo zrovna stál v mojí blízkosti. A protože tam nikdo jiný fyzicky vidět nebyl, mohli bychom se bavit třeba o duchovi.

Takových záhadných nahrávek, které jsou navíc i jasně srozumitelné, máme pomálu, ale o to víc jsou pro nás cenné. Pokud by o ně odborníci stáli, předala bych jim je s čistým svědomím, protože je na nich zachyceno něco opravdu mimořádného. Skutečně netuším, zda jsou to hlasy zemřelých, nebo lidí žijících v nějakém paralelním světě. Ale něco to bylo, to je jisté.

ZÁHADY ŽIVOTA A vy jste v tu chvíli nic neslyšeli?

Ne. V drtivé většině případů nejsou tyto zvuky uchem zaznamatelné. Pouze je zachycují přístroje a my je objevujeme až později, když nahrávky analyzujeme. Jedinou výjimkou je spiritbox, jehož prostřednictvím je možné tyto zvukové

vjemy zaznamenávat v přítomném okamžiku. Problém je, že se jim buď nedá moc rozumět, nebo jsou to jen krátká slova, a pro mě je takový způsob získávání informací nepříliš přesvědčivý. Na druhou stranu už jsme mnohokrát zažili, že s námi přes spiritbox »cosi« komunikovalo v reálném čase. A vždy to pro nás bylo nesmírně vzrušující a zajímavé.

ZÁHADY ŽIVOTA Věříte v posmrtný život?

Nemyslím si, že smrtí všechno končí. Zároveň si ale nejsem jistá, že až jednou zemřu, budu schopna s někým, kdo ještě žije, komunikovat přes přístroje – přestože bych si to moc přála. A třeba je ve skutečnosti všechno jinak, než si myslíme. Možná na to, jak skutečně funguje posmrtný život, nikdy nepřijdeme, protože na to lidský mozek jednoduše nemá kapacitu. To ale neznamená, že hledat pravdu přestaneme a že se vzdáme...

ZÁHADY ŽIVOTA A co fotografie? Pořídili jste už nějaké, které stojí za zmínku?

Všechny záhadné úkazy na fotografiích se dají zpochybnit třeba technickou chybou nebo hrou stínů a světél. Asi vás to překvapí, ale za celou dobu, kdy se výzkumem paranormálních jevů zabývám, mám jen jedinou fotografii, kterou v tomto ohledu považuji za zcela mimořádnou. Konzultovala jsem snímek i s několika profesionálními fotografi a ti nedokázali najít logické vysvětlení.

ZÁHADY ŽIVOTA Co je na fotografii zachyceno?

Je to fotka ze hřbitova, kde v tu chvíli vůbec nikdo nebyl. To mohu odpřisáhnout. A aniž bych to viděla, vyfotila jsem jakousi černou hmotu, siluetu člověka, u jednoho z náhrobků.

ZÁHADY ŽIVOTA Co teď v rámci svého výzkumu plánujete?

Chtěla bych po dobu alespoň jednoho roku navštěvovat jedno stejné místo a pořizovat tam nahrávky. Zajímá mě, zda se mi podaří nahrát nějaký hlas nebo jev opakovaně. Pokud by k tomu došlo, byla bych zase o něco blíže pochopení, jak je to s časovými smyčkami v rámci »otisků« z minulosti, či samotnými dušemi mrtvých. Jinak mám samozřejmě v plánu dále provádět badatelské průzkumy na různých místech, s různými lidmi a nasbírat co nejvíce důkazů k pochopení zatím nepochopitelného.